

FALUDY GYÖRGY

Szerelmes vers

*Ajtómnál álltál. Nem engedtelek be.
Akárhogy kívánsz, kísérleted meddő.
Várfalat húztak közibénk az évek:
te huszonhét vagy, én kilencvenkettő.*

*Tiéd a jövő. Régen erős voltam,
de kincseimnek elfogyott az ára,
te a számítógépre esküdtél fel,
én Gutenberg foszló galaxisára.*

*Megvédlek, vénség, magamtól, fogadtam,
s el sem képzeltem, hogy a szerelem
hatalmasabb. Most itt ülök melletted
s hosszú, szőke hajadon a kezem.*

*Egymás nélkül nem tudunk többé élni.
Naponta földre sújt az iszonyat,
hogy a kölcsön, mit az időtől kaptam
régén lejárt. Már csak pár pillanat.*

*Boldogságunkban te nem gondolsz arra,
kivel töltesz utánam hatvan évet.
Sok a nálam különb. Hozzám hasonló
egy sincs. Mikor nem látsz, felsírok érted.*